

Jeg er meget enig med kulturministeren i, at vi som politikere lige præcis nu står over for nogle store nye udfordringer, fordi vi får et par store nye huse her lige om lidt. Det kræver selvfølgelig en stillingtagen til teaterlandskabet som sådant, og jo hurtigere den stillingtagen kommer, jo bedre vil klimaet være i vores teaterlandskab. For noget af det, som mange teatre frygter, ikke mindst her i Københavnsområdet, er, hvad der sker, når de nye huse kommer:

Kl. 16.05

Så jo tidligere, jo hurtigere ministeren, regeringspartierne rykker frem, jo bedre synes vi, det er. Derfor vil jeg godt appellere til ministeren om komme lidt mere frem i skoene, lidt op på beatet og måske lidt hurtigere med et konkret udspil, der kan sende signal om, at der ikke behøver at være den utryghed, som jeg fornemmer der er i teaterverdenen lige præcis nu.

Men tak til ministeren for relativt positivt medspil og også for at have sat det på sin egen dagsorden, selv om vi synes, det kom lidt sent, men bedre sent end aldrig. Så o.k. for det.

Til fru Ester Larsen vil jeg godt sige, at jeg stadig – men det kan vi jo arbejde videre med i Kulturudvalget – stiller mig meget tvivlende over for fru Ester Larsens og Venstres ræsonnement om, at støtten kun skal gå til det, der er succesområder, for hvordan man kan udpege det på forhånd? Man bestiller jo sit abonnement, før der overhovedet har været premiere, og før der har været premiere og forestillingerne har gået et stykke tid, ved man jo rent faktisk ikke, hvad der bliver succes eller fiasko. Så det er ikke helt lykkedes for mig at forstå endnu.

Men jeg vil også kvittere positivt over for fru Ester Larsen for den tilkendegivelse, som har været modsat det, fru Ester Larsen i diverse interview har givet udtryk for, nemlig at man ikke skulle støtte det, der ikke kunne klare sig på markedsvilkår. Hvis vi havde haft det synspunkt på området dansk film for nogle år siden, så var vi jo ikke gået ind og havde sat det så højt på den politiske dagsorden, brugt så mange penge på at generere talentmassen inden for filmen. Og nu spiller dansk film jo ikke bare på nationalt plan, men også på internationalt plan en markant rolle.

Baggrunden for, at vi har fremsat de her forslag, er faktisk en opfordring til partierne til at sige: Vi løfter hagen, vi sætter et højt ambitionsniveau, nemlig at vi vil have samme succes på teaterområdet om nogle år, som der har været på filmområdet.

Fru Louise Frevert har jeg sådan set givet mine bemærkninger, og der er lidt lang afstand imellem os. Den der meget snævre fokusering på resultatstyring og resultatkontrakter og sådan noget, og der er alt for mange teatre, og belægningsprocenterne er noget så nødvendige, det er vi direkte uenige i.

Derimod er vi meget enige i og meget glade for den konservative ordførers tilkendegivelser om enighed, om samarbejderne i teaterlandskabet, om administration, om repertoire, om det grundlag, vi træffer politiske beslutninger på, og at succeskriteriet for dansk teater ikke alene er belægningsprocenterne.

Fru Carina Christensen var lidt mere betænkelig, når det drejede sig om den del af vores forslag, der har med ledelsesstrukturen at gøre. Her vil jeg blot sige, at det jo ikke er udtryk for, at vi siger, at alle ledelser i dansk teaterliv generelt er amatøragtige og ikke er dygtige nok. Men det er vores opfattelse, at det ville være til gavn og glæde for teaterlivet som sådant, hvis man havde – præcis på samme måde, som man på Det Kongelige Teater – en kunstnerisk leder, en administrativ leder, der kan matche en mere professionel bestyrelse, som også har en bredere indsigt.

Kl. 16.10

Den misforståelse, der var med børn og unge i forhold til vores abonnementsordning, må vi jo arbejde videre med. Jeg kan også forstå på ministeren, at han ikke helt har forstået hensigten med vores forslag, nemlig at vi, når det drejer sig om abonnementsordninger, primært skal fokusere på børn og unge. Endvidere skal vi sikre alle teatre et økonomisk grundlag, hvor de både kan have en fornuftig ledelse og en kunstnerisk udvikling, og i det ligger altså også en sikring af vækstlaget for det enkelte teater. Derudover kommer så det vækstlag, der skal sikres via det nyetablerede kunstråd, som vi jo netop har vedtaget.

Hr. Ole Sohn, som har været nødt til at gå, vil jeg godt takke for den positive tilkendegivelse og sige, at hr. Ole Sohn i hvert fald har forstået forslaget så langt, at det netop har haft til hensigt at sætte fokus på at gøre det teater, vi har i dag, som på det meget store stræk er et ganske godt teater med masse af publikummer, endnu bedre. Altså et lidt højere ambitionsniveau end vi har haft indtil dette øjeblik.

Jeg har den samme bekymring, og det har jeg også givet udtryk for heroppe fra talerstolen nogle gange om, at de systemer, vi har i øjeblik-